

23. Σκήτη τοῦ Ἀγίου Δημητρίου.

Αὕτη ὑπόκειται τῇ ἱερᾷ Μονῇ τοῦ Βατοπεδίου, σεμνυνομένη ἐπὶ τῇ μνήμῃ «**τοῦ Ἀγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου**» καὶ πανηγυρίζουσα τῇ 26^ῃ Ὀκτωβρίου. Ἔχει 23 Καλύβας, ὧν 20 μὲν ἑλληνικαί, 3 δὲ ρωμουνικαί καὶ περὶ τοὺς 70 Μοναχοὺς Ἑλληνας καὶ 10 Ρωμούνους.

24. Σκήτη τοῦ Πύργου ἢ Νέα Σκήτη.

Αὕτη ὑπόκειται τῇ ἱερᾷ Μονῇ τοῦ Ἀγίου Παύλου, σεμνυνομένη ἐπὶ τῇ μνήμῃ «**τῶν Γενεσίων τῆς Θεοτόκου**» καὶ πανηγυρίζουσα τῇ 8^ῃ Σεπτεμβρίου. Ἔχει 27 Καλύβας μετὰ 70 Μοναχῶν πάντων Ἑλλήνων.

25. Ρωσικὴ Σκήτη τοῦ Ἀγίου Ἀνδρέου ἢ τὸ Σεράγιον.

Ὑπόκειται τῇ ἱερᾷ Μονῇ τοῦ Βατοπεδίου, σεμνυνομένη ἐπὶ τῇ μνήμῃ «**τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου**». Περιέχει περὶ τοὺς 600 Ρώσους Μοναχοὺς. Κέκτηται βιβλιοθήκην μετὰ 125 χειρογράφων κωδίκων ἑλληνικῶν.

26. Ρωσικὴ Σκήτη τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ.

Εἶναι αὕτη ὑποτελὴς τῇ ἱερᾷ Μονῇ τοῦ Παντοκράτορος, σεμνυνομένη ἐπὶ τῇ μνήμῃ «**τοῦ Ἀγίου ἐνδόξου Προφήτου Ἡλιοῦ**». Ἔχει περὶ τοὺς 450 Ρώσους Μοναχοὺς.

27. Βουλγαρικὴ Σκήτη Βογορόδιτσα.

Αὕτη εἶναι ὑποτελὴς τῇ ἱερᾷ Μονῇ τοῦ Ρωσικοῦ, σεμνυνομένη ἐπὶ τῇ μνήμῃ «**τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου**». Ἔχει περὶ τοὺς 32 Βουλγαρομακεδόνας Μοναχοὺς.

28. Ρωμουνική Σκήτη τοῦ Τιμίου Προδρόμου.

Εἶναι ὑποτελής ἡ Σκήτη αὕτη τῇ ἱερᾷ Μονῇ τῆς Μεγίστης Λαύρας, σεμννομένη ἐπὶ τῇ μνήμῃ «*τῆς Βαπτίσεως τοῦ Κυρίου*» καὶ τῇ «*τοῦ Προδρόμου*». Ἔχει περίπου 105 Ρωμούνους Μοναχοὺς.

29. Δάφνη — Ἀποβάθρα.

Αὕτη εἶναι τὸ ἐπίνειον τοῦ Ἁγίου Ὁρους, ἐν ᾗ ὑπάρχουσι τὰ Πρακτορεῖα τῆς ἐλληνικῆς, ὁθωμανικῆς καὶ ρωσικῆς Ἀτμοπλοϊκῆς Ἑταιρίας, Ξενοδοχεῖον, Τελωνεῖον, καὶ Ἀστυνομία. Ἐνταῦθα προσεγγίζουνσι πάντα τὰ Ἀτμόπλοια καὶ θεωρεῖται ἡ Δάφνη ὡς λιμὴν τοῦ Ἁγίου Ὁρους, ἀνήκουσα ταῖς Μοναῖς Ξηροποτάμου καὶ Σίμωνος Πέτρας.

30. Ἡ Εἰκὼν τοῦ Πρωτάτου ἢ τὸ Ἀξιὸν Ἔστιν.

Αὕτη ἡ ἀρχαία εἰκὼν εὔρηται ἐν τῷ ἐν Καρυαῖς Ναῷ τοῦ Πρωτάτου, φέρουσα κύκλῳ πάντας τοὺς ἑφεστίους Ἁγίους τῶν εἴκοσιν Ἱερῶν Μονῶν τοῦ Ἁγίου Ὁρους. Ἀντεγράφη δὲ τῷ 1872 ὑπὸ τοῦ Καφακαλληνοῦ Κελλιώτου Βενιαμίν.

31. Ἡ εἰκὼν τῆς Θεοτόκου Τριχερούσης.

Αὕτη εὔρηται ἐν τῇ ἱερᾷ Μονῇ τοῦ Χυλιανδαρίου, καλουμένη *Τριχερούσα*, ὡς φέρουσα ἐπικεκολλημένην καὶ τρίτην χεῖρα, ἣν ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνὸς ἀνέθηκε τῇ Θεοτόκῳ, ἰασάσῃ τὴν ἀποτμηθεῖσαν χεῖρα αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Κχαλίου τῆς Δαμασκοῦ.

32. Ὁ Τίμιος Πρόδρομος.

Ἔργον τοῦ περιφήμου Πανσελήνου, ἐξαχθὲν ἐκ τοιχογραφίας τοῦ Καθολικοῦ Ναοῦ τῆς ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Παντοκράτορος.

33. Κύριος Σαβαώθ.

Καλλιτεχνική εἰκὼν τῶν μέσων τοῦ ΙΘ' αἰῶνος, γραφεῖσα ὑπὸ τῆς ἱερᾶς ἐν τῇ Σκήτῃ τῶν Καυσοκαλυβίων Ἀδελφότητος τῶν Ἰωασαφαίων.

34. Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου.

Εἰκὼν ἐν πυξογλυφίᾳ, ἔργον τοῦ ἐν τῇ ἱερᾷ Σκήτῃ τῶν Καυσοκαλυβίων Ξυλογλύπτου Μοναχοῦ Νικοδήμου.

35. Ἱερὰ Λιτανεία.

Αὕτη τελεῖται ὑπὸ τῆς ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Κουτλουμουσίου τῇ Δευτέρᾳ τῆς Διακαινησίμου Ἑβδομάδος μετὰ τῆς Εἰκόνης τῆς Θεοτόκου τῆς ἐπικαλουμένης **Φοβερᾶς Προστασίας**, συρρεόντων πολλῶν Μοναχῶν ἐκ τῶν πέριξ αὐτῶν Κελλίων καὶ πολλῶν λαϊκῶν Ἀλβανῶν καὶ Μακεδονοβουλγάρων, ἐργαζομένων ἐν Ἀγίῳ Ὁρει.

36. Ἀγίασμα τοῦ Ὁσίου Ἀθανασίου.

Ἡ ἄφθονος πηγὴ τοῦ καλουμένου τούτου «**Αγιάσματος τοῦ Ὁσίου Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῇ Λαύρᾳ**», ἐξέρχεται ἐκ μεγάλης ρωγμῆς βράχου καὶ κεῖται ἐν τοῖς ὁρίοις τῆς Μεγίστης Λαύρας.

37. Κειμήλια τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Βατοπεδίου.

Ἐν τῇ εἰκόνι ταύτῃ ἐξεικονίζονται ἡ ἐξ **ιάσπιδος φιάλη** — ποτήριον — δῶρον Μανουὴλ Β' τοῦ Παλαιολόγου — 1391 - 1425 — δύο **κιβώτια θυμιάματος**, ἅτινα φέρουσιν ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ ὧμου οἱ ἱεροδιάκονοι πρὸς κόσμον ἐν ἐπισήμοις ἑορταῖς κατὰ τὴν ὥραν τοῦ θυμιάματος καὶ δύο **πυρεῖτα**, δι' ὧν θυμιῶσιν οἱ νεωκόροι — ἐκκλησιαστικοὶ — ἐν ὥρισμέναις ὥραις τῶν ἱεροτελεστιῶν.

38. Ὁ Καθολικὸς Ναὸς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἐσφιγμένου.

Ὁ κομποπρεπὴς οὗτος Ναὸς ἀνιδρυθὴ ἐκ βάθρων τῷ 1808, καθιερωθεὶς ὑπὸ τοῦ οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Γρηγορίου τοῦ Ε΄.

39. Ἡφαιστειογενῆ πετρώματα.

Κεῖνται ἐν τοῖς ὁρίοις τῆς Μονῆς Ἐσφιγμένου ἔνθα καὶ ἡ Καλύβη τοῦ Ἡσυχαστοῦ Σάββα.

40. Ὁ Μυλοπόταμος.

Ἡσυχαστήριον ἀνῆκον τῇ Μεγίστῃ Λαύρᾳ, ὅπερ ἀνακαινίσας ὁ οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Ἰωακεῖμ ὁ Γ΄, παρέμεινεν ἐν αὐτῷ δωδεκαετίαν μέχρι τῆς 3^{ης} Ἰουνίου 1901 καθ' ἣν ἐκλήθη τὸ δεύτερον ἐπὶ τὸν πατριαρχικὸν θρόνον.

41. Πύργος Ἀμαλφινούς ἢ Μορφονούς.

Οὗτος εἶναι ἀρχαῖος πύργος τῆς κατὰ τὸν Γ΄—ΙΑ΄ αἰῶνα ἀκμασάσης Μονῆς τῶν Ἀμαλφητανῶν, ἐκ τῆς ἐν τῇ Ἰταλίᾳ ἐλληνικῆς πόλεως Ἀμάφιος. Αὕτη διαλυθεῖσα περὶ τὰ τέλη τῆς ΙΒ΄ ἑκατονταετηρίδος προσηρτήθη τῇ ἱερᾷ Μονῇ τῆς Μεγίστης Λαύρας.

42. Κορυφὴ Ἀθω.

Τὸ ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ Ἀθω νεόδητον ναΐδιον «τῆς τοῦ Σωτῆρος Θείας Μεταμορφώσεως», ἀνεκαινίσθη τῷ 1894—5 ὑπὸ τοῦ οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Ἰωακεῖμ του Γ΄.

43. Ἡ ἐν Καρναῖς Ἀθωνιάς Σχολή.

Τὸ διώροφον τοῦτο κτίριον ἀνηγέρθη τῷ 1844 καὶ χρησιμεύει ὥς τε Σχολὴ τοῦ Ἁγίου Ὄρους ἐν ᾗ φοιτῶσι μόνον Μοναχοὶ καὶ ὥς ἐνδιαίτημα τῶν φιλοξενουμένων ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Ἐπιστασίας ἐπισήμων ἐπισκεπτῶν. Φοιτῶσι δ' ἐν αὐτῇ περὶ τοὺς 16 Μαθητάς—1903-4—ὧν 10 μὲν εἰσιν Ἕλληνες καὶ 6 Σλαῶι.

44. Τὰ Προπύλαια τοῦ νέου Καθολικοῦ τῆς ἱερᾶς Μονῆς Ξενοφώντος.

Ὁ νέος οὗτος καὶ μεγαλοπρεπὴς Ναὸς ἰδρῦθη τῷ 1817 — 1837, σεμνυνόμενος ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ καὶ πολιούχου τῆς Μονῆς.

45. Πρωταῖον ἡ Αἰθουσα τῶν συνεδριῶν τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος, μετὰ τῶν τεσσάρων Σεϊμένιδων — Κλητήρων — αὐτῆς.

Εἶναι ἐν Καρυαῖς καὶ συνέρχονται ἐν αὐτῇ ἡ τε Ἱερὰ Κοινότης καὶ ἡ Ἱερὰ Ἐπιστασία πρὸς συνεδρίαν.

46. Γρῖπος τῆς ἱερᾶς Μονῆς Ἐσφιγμένου.

Οἱ Πατέρες τῆς εἰρημένης Μονῆς ἔλκουσι τὸν γρῖπον ἐν τῇ θέσει παλαιῷ θυννί.

47. Ὁ Ἡσυχαστὴς Σάββας.

Οὗτος προσεύχεται πρὸ τῆς θύρας τῆς ἐντὸς σπηλαίου Καλύβης αὐτοῦ, ἐγγὺς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἐσφιγμένου.

48. Χάρτης τοῦ Ἁγίου Ὁρους καὶ τῆς Χαλκιδικῆς.

Ἐν τούτῳ ἐμφαίνεται ἡ διάταξις καὶ συγκοινωνία τῶν Ἱερῶν Μονῶν, ἡ ὁροθετικὴ γραμμὴ τοῦ Ἁγίου Ὁρους, ἡ τομὴ τῆς διώρυγος τοῦ Εἰζέξου καὶ ἡ Χαλκιδικὴ μετὰ τῶν τριῶν χερσονήσων αὐτῆς.

Ἐν Ἀγίῳ Ὁρει τῷ Ἀθῶ μηνὶ Ὀκτωβρίῳ τοῦ 1903

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΣΜΥΡΝΑΚΗΣ

Ἱερομόναχος Ἐσφιγμενίτης

ΜΟΝΗΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

PETIT COUVENT DE SAINT-BASILE

48. Carte du Mont-Athos et de la Chalcidique.

Dans cette carte on voit la disposition des Couvents et les voies de communication entre eux, la frontière du Mont-Athos, les vestiges de l'isthme de Xerxès, et toute la péninsule Chalcidique avec ses trois promontoires.

Mont-Athos, Octobre 1903.

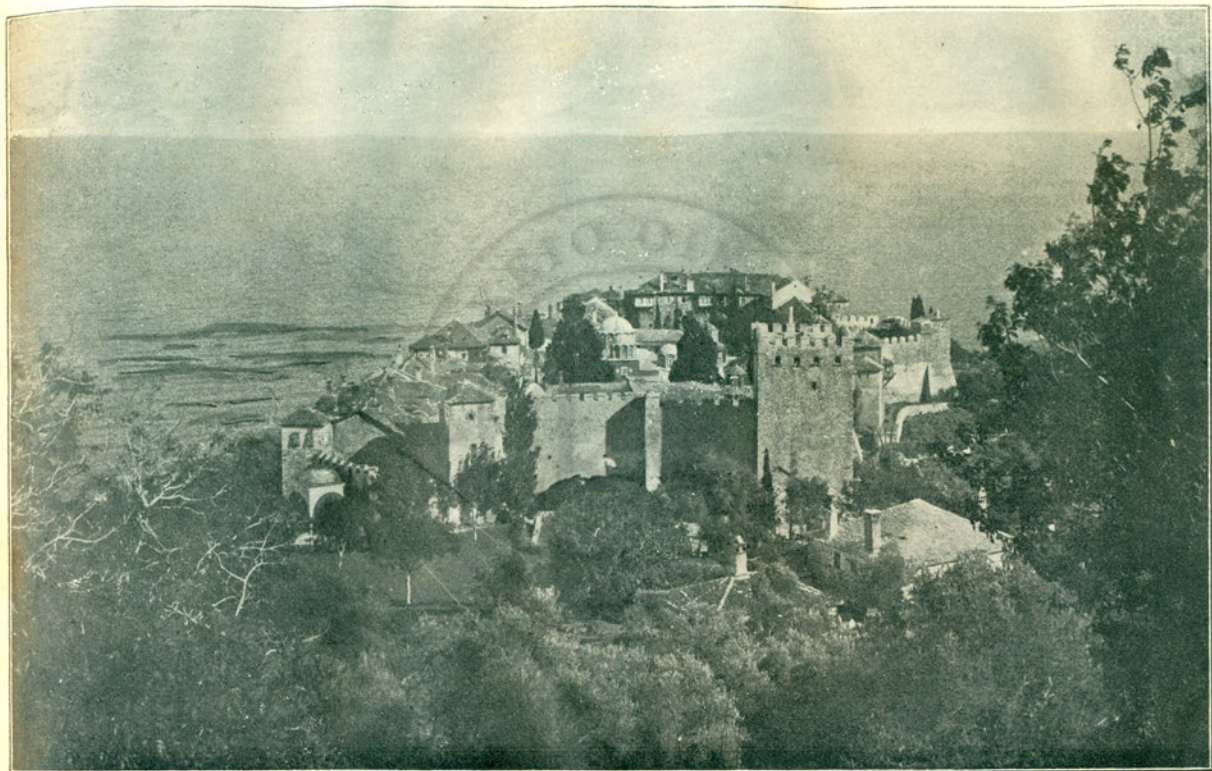
GÉRASSIMOS SMYRNAKIS

Hiéromoine Esfigménite — du Couvent d'Esfigménou.

KEΛΛΙΟΝ

CELLULE

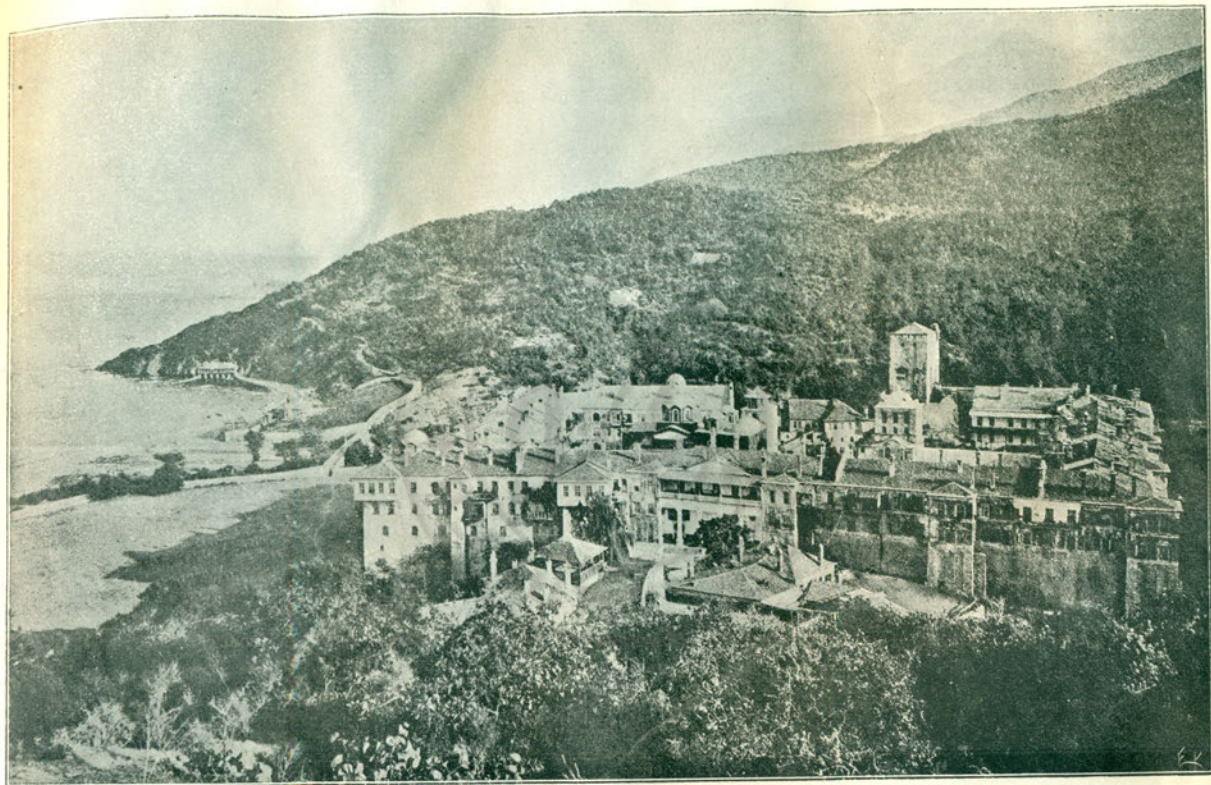
Ι. ΜΟΝΗ ΤΗΣ ΜΕΓΙΣΤΗΣ ΛΑΥΡΑΣ

I. COUVENT DE LA GRANDE LAVRA

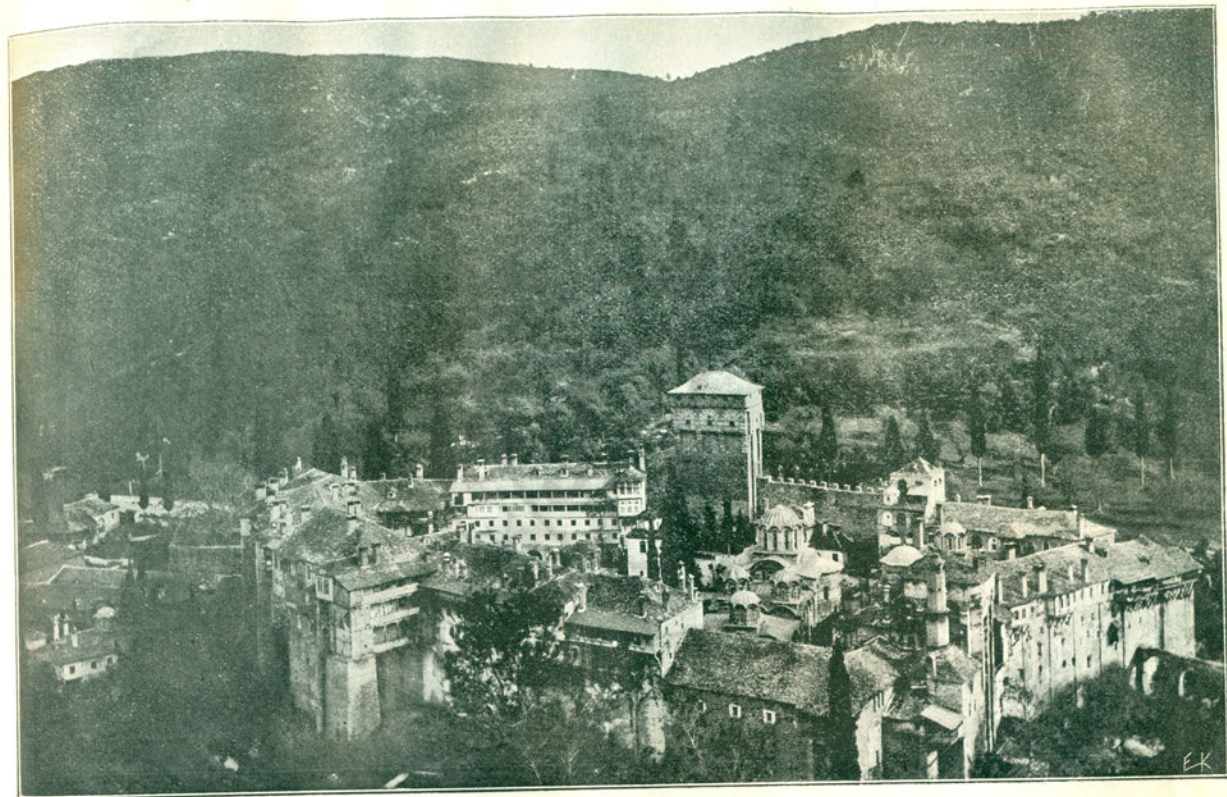
2. ΜΟΝΗ ΤΟΥ ΒΑΤΟΠΕΔΙΟΥ

2. COUVENT DE VATOPÉDION

3. ΜΟΝΗ ΤΩΝ ΙΒΗΡΩΝ

3. COUVENT D'IVIRON

4. ΜΟΝΗ ΤΟΥ ΧΙΛΙΑΝΔΑΡΙΟΥ

4. COUVENT DE KHILIANDARION